

день пътъ минувахъ прѣзъ Цариградъ, тамъ градски сжѣтъ за построеие-то на пътища-та въ Пера откри твърдини-тѣ на старий Генуески градъ, построенъ тамъ като за помянь на надната-та Восточна Римска Империя. Генуески-тѣ архиви сж много по тия места, но кога ли ще са намери единъ не само ученъ, но и патриотъ Италиенецъ, кой-то да прѣдприеме да опише тѣзи знаменита страница на История-та за Италиански-тѣ колонии, отъ като обходи съ внимание места-та, дѣ-то тѣ са намиратъ.

«На 27 Авг. оставихъ Плѣвенъ и са отправихъ камъ Югъ съ намерение да излѣза по-скоро отъ тѣзи преубави полени. Слѣдъ два дни пристигнахъ подъ Балкана или почти до низки-тѣ бjurда, кои-то са досъгътъ откамъ Северъ до послѣдний пластъ отъ тази голѣма планина. Тѣзи бjurда сж отъ третична-та геологическа формация и са отваряять тукъ отъ джлобокъ улей, на кой-то стени-тѣ сж усъчени отвѣсно и паралелно. Този улей запраздня рѣка-та Видъ, коя-то тукъ на едно място са въспира, та прави единъ видъ джловато водовмѣстлище, кое-то има твърдѣ приятие изгледъ. Приказваха ми, че на камъ Югъ са намирали нѣкакви развалини; азъ трїгнахъ камъ тѣхъ и слѣдъ два километра видѣхъ, че улей-тѣ на рѣка-та са разширяваше като единъ хубавъ зеленъ окржъ на джажина 1500, а на широчина до 4,000 метри, кой-то е забиколенъ отъ всички страни съ гористи голѣми могили, отъ послѣдний пластъ, за кого-то споменахме. На Северъ отъ този окржъ върху една издадена скала бѣха развалини-тѣ, кои-то ми насочиха, и кои-то бѣха една живописна работа. Това бѣше единъ бѫгарски монастиръ у Сладовецъ; той е работа отъ около тринаесетий или четиринадесетий вѣкъ. Една скала на колело, отъ друга-та страна на рѣка-та Видъ, на разстояние десетина минути отъ тамъ, привлече внимание-то ми; азъ веднага са упѫтихъ за тамъ и това излезе сѫгласно съ прѣположения-та ми: тази скала била една римска кула съ твърдѣ чудесно устройство. Тя изгледваше като една скала въ видъ на правоъгленникъ, що излизаше отъ планина-та и като рогъ са впушаше въ полѣна-та. На върхове-тѣ й бѣха едни вѣти напрѣви. Ако този правоъгленникъ, съ сжвршена правилностъ бѣше естественъ, това щеше да бѫде игра на естество-то. Ако това е едно искусственно дѣло, то е една извѣнредна работа, защо-то скала-та виси надъ р. Видъ до тридесетъ, четиридесетъ стѫпки. Въ сѣки случай не е мѣжно да са познае, че тази тукъ е една отъ тѣзи четири или петъ стотинъ кули, кои-то Юстинианъ е градилъ или